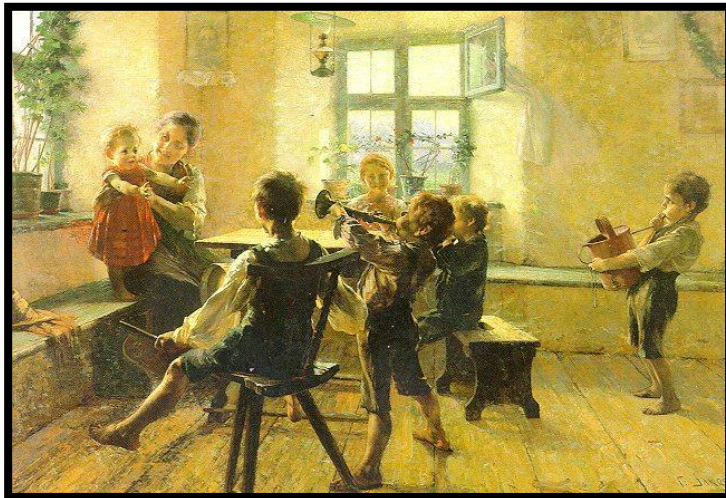

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

Ο Γεώργιος Ιακωβίδης γεννήθηκε το 1853 στα Χίδηρα της Λέσβου. Το 1870, εγγράφηκε στο Σχολείο των Τεχνών της Αθήνας. Δάσκαλοί του στην Αθήνα ήταν ο ζωγράφος Νικηφόρος Λύτρας και ο γλύπτης Λεωνίδας Δρόσης. Από το Σχολείο των Τεχνών αποφοίτησε με άριστα τον Μάρτιο του 1877, ενώ είχε ήδη αρχίσει να διακρίνεται για το ζωγραφικό του ταλέντο. Τον Νοέμβριο του 1877 έλαβε υποτροφία από το ελληνικό κράτος και αναχώρησε για το Μόναχο με σκοπό να συνεχίσει τις σπουδές του στην Ακαδημία Καλών Τεχνών της πόλης. Το 1878 δημιούργησε στο Μόναχο δικό του εργαστήριο και σχολή ζωγραφικής θηλέων που λειτούργησε μέχρι το 1898. Με το ταλέντο και την εργατικότητα του, έγινε ευρύτατα γνωστός και αγαπητός. Οι διακρίσεις άρχισαν να διαδέχονται η

μία την άλλη: «Χρυσούν μετάλλιον» στην Αθήνα το 1888, ιδιαίτερο βραβείο των Παρισίων 1889, «Βραβείο τιμής» στην Βρέμη το 1890, «Χρυσούν μετάλλιον» του Βερολίνου το 1891, «Χρυσούν μετάλλιον» του Μονάχου το 1893, το «Οικονόμιον βραβείον» στην Τερνέστη το 1895, το βραβείο Βαρκελώνης το 1898 και το χρυσό μετάλλιο στο Παρίσι το 1900. Τα θέματά του, παρότι ζωντανά και γεμάτα ελληνικό φως, διακατέχονται από την θεατρικότητα και την

αυστηρότητα που επέβαλε ο ακαδημαϊσμός. Ο Γεώργιος Ιακωβίδης έχει αφήσει μεγάλο ζωγραφικό έργο, περί τους 200 ελαιογραφικούς πίνακες που σώζονται στα μεγαλύτερα μουσεία της Ευρώπης και Αμερικής, στη Πινακοθήκη Αθηνών και σε διάφορες ιδιωτικές συλλογές. Διακρίθηκε ως ζωγράφος παιδικών σκηνών, προσωπογραφίας και ανθογραφίας. Τα θέματα του ήταν από τη μια πορτραίτα (και υπήρξε σπουδαίος προσωπογράφος) και από την άλλη σκηνές της καθημερινής ζωής, ιδίως συνθέσεις με παιδιά, εσωτερικά σπιτιών, νεκρές φύσεις, λουλούδια και άλλα. Από τα έργα του τα πλέον γνωστά είναι: η «Παιδική συναυλία» (Πινακοθήκη Αθηνών), ο «Παιδικός καυγάς», ο «κακός εγγονός», το «Σκουλαρίκι», ο «Πάππος και εγγονός», τα «Πρώτα βήματα», η «Μητρική στοργή», το «Κτένισμα της εγγονής», η «Κρέουσα» κ.ά

Αγάπη-Δανάη Ιακωβή

Κατερίνα Κατσίμπα